

[N. Chr. Christensen.]

ærede medlem hr. Rager. Jeg kan sige til det ærede medlem, at fra venstres side føler vi i hvert tilfælde ikke nogen som helst trang til at skifte udvalgsmedlemmer.

Når det ærede medlem taler om, at forslaget er et dolkestød i ryggen på københavnerne, må jeg sige, at det må da være ud fra den pacifistiske tankegang, der overdimensionerer tingene, set gennem radikale briller, for ellers kan man vel ikke komme med så voldsomme udtalelser som dem, der er fremsat i forbindelse hermed. Skal vi nu ikke holde os en lille smule i nærheden af jorden, så vi ikke helt slipper jordforbindelsen. Vi skulle fremskaffe de 10 mill. kr. Vi har fundet et andet fordelingsgrundlag inden for postvæsenets område. Jeg kan ikke tænke mig, at det skulle være ulovligt.

Det, der er tale om, er, at det ærede medlem hr. Rager bliver forstyrret i sin middagsøvn eller på en anden tid af postbuddene, der løber ham på dørene, hvorimod vi ude i provinsen har den opfattelse, at det kunne være rart, om vi så dem mere end bare en eneste gang om dagen. Det, det ærede medlem er så forarget over, er, at man har al den postudbringning her i København. Vi er ikke forargede over det. Vi spørger bare: skulle der ikke være en lille mulighed for, at man også ude i landdistrikterne kunne få to postombæringer? Skulle der ikke være en lille mulighed for, at vi ude i landdistrikterne ikke skulle hente postpakkerne, således som vi skal i øjeblikket? Her i København er noget sådant jo ikke tilfældet og heller ikke i Horsens, hvor jeg har hjemme, og i andre byer.

Når det ærede medlem hr. Rager taler om, at der findes ingen byrepræsentanter i dette udvalg bortset fra en enkelt, kan jeg forstå, at det ærede medlem hr. Rager kun regner med de byrepræsentanter, som vælges her i storbyen København. (Rager: Det var også det, jeg sagde!). Ja, det var det, det ærede medlem sagde. Jeg vil ikke sige, hvad det er udtryk for, om det er begrebsforvirring, eller om det er noget andet. Det er i hvert tilfælde udtryk for en temmelig overlegen indstilling over for dem, der ikke bor i denne by. Denne indstilling har vi ikke. Vi har derimod den indstilling, at en vis lighed skulle bringes til stede, og det er

det, der er sket i udvalget. Derfor vil jeg selv om det ærede medlem hr. Rager får urolige drømme, alligevel anbefale de ændringsforslag, vi har tiltrådt, og anbefale, at lovforslaget går videre til tredje behandling, uden at man sætter et alt for stort jordskred i bevægelse.

Carsten Raft: Over for alle de betragtninger, der har været fremme om, at det er urimeligt, at det ene skal være billigere end det andet, vil jeg gøre opmærksom på, at det her ikke drejer sig om en vare, men om en ydelse, der vederlægges med løn. Ydelsen er selvfølgelig meget større, jo længere man skal gå med posten, og udgiften for forretningen, postvæsenet, bliver meget større. Selvfølgelig er det billigere dér, hvor det går enklere og nemmere. Herinde går det samme postbud fra postkasse til postkasse, kun med et ophold hvert sted på 10-15 sekunder, medens man på landet skal gå måske en halv kilometer. Det må blive en dyrere ydelse end den herinde i byen.

En ting til må tages i betragtning: de store firmaer i København henter deres post. Der er millioner af breve, som overhovedet ikke besørges af postvæsenet, men hentes, fordi det er langt det nemmeste, og derved spares mange, mange penge. Den betragtning, at der nærmest skulle være tale om et retfærdighedshensyn over for landbefolkningen, holder ikke. En statsvirksomhed er også en forretning, og en forretning må anlægge forretningsmæssige synspunkter, når den fastsætter sine priser.

Ministeren udtrykte vel nok først sin ærlige mening, idet han sagde: bare jeg får pengene, er det ligegyldigt, hvordan jeg får dem. Men så kom den mere saglige forklaring, som han havde fra postvæsenet. Han talte om rationalisering og sagde: det koster. Ja, det koster meget, men der rationaliseres jo stadig, fordi det betaler sig i længden. Men så kaldte ministeren også denne foranstaltning med lokaportoen for rationalisering. Hvor stor denne er, ved jeg ikke. Ved sorteringen må der ses på, hvor brevet skal hen, og det lille blik på, om portoen er rigtig eller ej, koster vist ikke noget særligt. Jeg har to gange set eksempler på postvæsenets rationalisering. Man har ladet borgerne lægge breve i én kasse til by-